

Słowo Biskupa Gliwickiego wygłoszone w katedrze gliwickiej w dniu 25.12.1999 r.

OTWÓRZCIE DRZWI CHRYSZTUSOWI WIERZCIE W EWANGELIĘ

Jakże mocno brzmią dziś słowa kolędy: "Narodził się Jezus Chrystus bądźmy weseli... Gloria". Nic dziwnego, to przecież jubileuszowe - 2000 urodziny Jezusa Chrystusa dziś obchodzimy, świętujemy. Stało się tak, jest tak i tak będzie - "Chrystus wczoraj i dziś, ten sam na wieki", bo "Bóg tak umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne" (J 3, 16). Nawiązują do tego słowa czytań, które przed chwilą słyszeliśmy. "Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami" (J 1, 14). "Bóg przemówił... do nas przez swojego Syna" (Hbr 1, 1). Mogliśmy więc kilkakrotnie powtarzać refren psalmu responsoryjnego: "Ziemia ujrzała swego Zbawiciela". By podkreślić aktualność tego wydarzenia słyszeliśmy zawołanie aklamację przed słowami Ewangelii: "Alleluja... Zajaśniał nam dzień święty, pójdźcie narody, oddajcie pokłon Panu, bo wielka światłość zstąpiła dzisiaj na ziemię. Alleluja".

I. Boże Narodzenie jubileuszowe

1. Nie tylko 2000 lat temu "ziemia ujrzała swego Zbawiciela". Ojciec święty Jan Paweł II w Bulli "Incarnationis misterium" ogłaszając Wielki Jubileusz mocno podkreśla: "Narodzenie Jezusa w Betlejem można uznać za zamkniętą przeszłość. Przed nim staje bowiem cała ludzka historia: Jego obecność oświeca naszą teraźniejszość i przyszłość świata. On jest «żyjącym» (por. Ap 1, 18), Tym «Który jest, i Który był i Który przychodzi» (Ap 1, 4). Przed Nim zgina się każde kolano istot niebieskich, ziemskich i podziemnych, a wszelki język wyznaje, że On jest Panem (por. Flp 2, 10-11). Spotykając Chrystusa, każdy człowiek odkrywa tajemnicę własnego życia" (I.M. n. 1).

2. W uroczystości odśpiewanej proklamacji - otwarcia i ogłoszenia Wielkiego Jubileuszu w naszej diecezji słyszeliśmy słowa: "Zwiastuję wam radość wielką: dzisiaj narodził się w ludzkim ciele nasz Pan Jezus Chrystus. Głoście to całemu światu". W Liście Apostolskim "Tertio millennio adveniente" Jan Paweł II przypomina, że Bóg przez Jezusa Chrystusa wszedł w dzieje człowieka i związał się z nim na zawsze (por. TMA n. 10).

Dlatego celem i centrum Jubileuszu Narodzenia Syna Bożego jest właśnie ukierunkowanie dziś naszego życia na Jezusa Chrystusa, jest wezwanie na dziś do nawrócenia i pojednania z Bogiem i człowiekiem, jest wezwanie do czerpania dziś w Roku Łaski z Jego bogatego miłosierdzia.

Aby czerpać z Chrystusa i to skutecznie trzeba dziś wpatrywać się w Ewangelię, przyjąć dziś w całym wymiarze Ewangelię, wierzyć w to wszystko co nam w Swojej Radosnej Nowinie - Ewangelii przekazał Chrystus.

II. Otworzyć i przyjąć Ewangelię

1. Ojciec święty otwierając w Bazylice św. Piotra Święte Drzwi i jako pierwszy przekraczając ich próg ukazał "Kościołowi i światu Świętą Ewangelię, źródło życia i nadziei na nadchodzące trzecie tysiąclecie (I.M. n. 8). Zgodnie z życzeniem Ojca Świętego ten ważny moment związany z ogłoszeniem Wielkiego Jubileuszu miał przed chwilą miejsce i w drzwiach naszej katedry. Zanim ruszyła procesja, wysłuchaliśmy w najstarszym kościele gliwickim orędzia, jakie Chrystus wygłosił u początku swojej publicznej działalności: "Duch

Pański spoczywa na Mnie... posłał Mnie... abym ubogim dobrą nowinę... i abym obwoływał rok łaski Pana" (Łk 4, 18). Uroczyście niesiono ten Ewangeliarz, przywieziony ostatnio z Rzymu, w czasie procesji. Ukazałem go - zgodnie z przepisany obrzędem - w drzwiach katedry najpierw zebrany w świątyni, a potem zgromadzonym na zewnątrz. Wymowny gest ukazania człowiekowi źródła życia i nadziei.

2. Ten obrzęd otwarcia drzwi i ukazania w nich Ewangeliarza Kościołowi i światu zostaje powtórzony osobiście przez Ojca świętego jeszcze w trzech tzw. Większych bazylikach w Rzymie. Ukazanie Ewangeliarza w czterech bazylikach ma swoją symboliczną również wymowę. Ukazanie Ewangeliarza w bazylice św. Piotra to również podkreślenie wyznania św. Piotra: "Panie do kogóż pójdziemy, Ty masz słowa żywota wiecznego" (J 6, 68). Ukazanie Ewangeliarza w bazylice św. Jana Chrzciciela, to nawiązanie do nauczania Jana Chrzciciela, który wskazując na Jezusa "oto Baranek Boży" (J 1, 2, 9, 36) nauczał, że trzeba iść za Chrystusem i Jego słuchać. Ukazanie Ewangeliarza w bazylice Matki Boskiej Większej - Maggiore to nawiązanie do słów Maryi: "Niech mi się stanie według Twego słowa" (Łk 1, 38) ale również wskazanie dla nas, według jakich wskazań winniśmy układać nasze życie. Ukazanie Ewangeliarza w bazylice św. Pawła za Murami to wskazanie tego, który nie tylko przyjął Ewangelię, ale stał się największym spośród apostołów ewangelizatorem. Kościół z natury swojej nie może przestać ewangelizować.

III. Intronizacja Ewangelii

Drodzy Bracia i Siostry! Umiłowani Diecezjanie!

1. Pierwszym więc akcentem otwarcia i ogłoszenia Jubileuszu Narodzenia Pańskiego w naszej diecezji, po uroczystej procesji było intronizowanie Ewangelii, źródła życia i nadziei, źródła prawdy na drogę życia doczesnego i wiecznego, źródła nadziei na nawrócenie i pojednanie z Bogiem i człowiekiem. To właśnie otwarty Ewangeliarz ma być znaczącym akcentem Roku Jubileuszowego w naszych świątyniach i domach.

2. W czasie ostatniego pobytu z naszymi pielgrzymami w Rzymie, udając się do świątyni, gdzie miałem przewodniczyć koncelebrowanej Mszy św. dla naszych wiernych, wstąpiłem po drodze do kościoła wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu. Na małym pulpicie, jakby ołtarzyku przed balaskami rozłożona Księga Ewangelii. Podchodzi mężczyzna. Spogląda na monstrancję, ale równocześnie kieruje wzrok ku Ewangelii. Wychodzi z kościoła, ale po chwili wraca i znowu czyta. Rozgląda się. Wstępuje do konfesjonału. Wraca przed Ewangeliarz; odchodzi. Podszedłem do Ewangeliarza i stwierdziłem, że rozczytywał się w przypowieści o miłosiernym ojcu i synu marnotrawnym.

3. Znajdźmy i w naszych domach godne miejsce na ułożenie, intronizowanie Ewangelii, Pisma Świętego. A może nad tym miejscem umieścić słowa wyznania św. Piotra: "Panie... Ty masz słowa żywota wiecznego"?

4. Jak uczy doświadczenie, człowiek dziś szuka jasnej i jednoznacznej prawdy o Bogu. Wskazuje na to popularność Katechizmu Kościoła Katolickiego. Człowiek pragnie poznać wiarę Kościoła, a nie nauczanie, poglądy tego czy owego teologa czy duszpasterza. Dynamiczny rozwój Kościoła, życia chrześcijańskiego z całym bogactwem charyzmatów i owoców miłości to właśnie skutek i owoc głoszenia Ewangelii i wiara w nią. Kościół, jak i każdy w nim pojedynczy człowiek swojej wewnętrznej odnowy, nawrócenia - a to jest zadanie Roku Jubileuszowego - może oczekiwać jedynie od przyłgnięcia do Ewangelii.

Kościół jest konsekwentny od 2000 lat i woła: nie bójcie się Ewangelii, wierzcie w Ewangelię, a przez to otwórzcie drzwi Chrystusowi.

5. Ostatnio ukazała się książka amerykańczyka pt. "Świadek nadziei" Georga Weigela. Ta książka jest biografią Jana Pawła II, ale biografią, która chce ukazać Jana Pawła II jako przejętego przede wszystkim miłością do Ewangelii. Autor stawia sobie też pytanie: czym papież przeorał świat? Odpowiedź daje w tak ujętej biografii.

Św. Edyta Stein, przez pracę ojca w Gliwicach snując refleksje o święcie Bożego Narodzenia powiada: Narodzony Jezus stał się i staje się wciąż nauczycielem. Jest dziś z nami i wskazuje jak układać nasze życie. To życie nasze ma być przesiąknięte życiem boskim. Ale nie wystarczy raz w roku uklęknąć przed stajenką, nie wystarczy w tym dniu Bożego Narodzenia pozostać pod urokiem Świętej Nocy i być oczarowanym i wzruszonym atmosferą tych świąt. Trzeba całe życie postawić na Słowo Chrystusa i przefiltrować swoje działania w Ewangelii. Wtedy mamy nieustanne Boże Narodzenie. To jest rozumienie Bożego Narodzenia dla nas dziś.

Drodzy Bracia i Siostry!

Czerpiąc z Ewangelii zrozumiemy, że trzeba się zbliżyć do źródła łaski i życia oraz miłosierdzia Bożego. Czerpiąc z Ewangelii będziemy odnajdywać drogę do autentycznego nawrócenia i pojednania z Bogiem i bliźnimi.

Przyjmując taką postawę staniemy się w Wielkim Jubileuszu Bożego Narodzenia również ewangelizatorami w służbie nowej ewangelizacji i w naszej diecezji.

"Podnieś rączkę Boże Dziecię" błogosław

- naszej ojczyźnie
- naszej diecezji
- naszym dzieciom i młodzieży
- naszym rodzinom
- naszym kapłanom, wspólnotom zakonnym
- naszym chorym i cierpiącym
- naszym opuszczonym, bezdomnym
- zagubionym na drodze życia.

Twoje, Chryste, błogosławieństwo niech nam towarzyszy cały Jubileuszowy Rok "w dobrych radach, w dobrym bycie... wspieraj nas" swą mocą i siłą. Amen.